

ת"פ 4146/09 - רשות טבע וגנים נגד זכריה קהלאני, יוזמה 1 בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4146-09 רשות טבע וגנים נ' קהלאני ואח'
בפני כבוד השופט דב פולוק
בעניין: רשות טבע וגנים
ע"י ב"כ עו"ד יאיר הלר

המאשימה

נגד

1. זכריה קהלאני
2. יוזמה 1 בע"מ

הנאשמים

הכרעת - דין

כנגד הנאשמים, הנאשם 1 - מר זכריה בן אהרון קהלני (להלן: "הנאשם"), והנאשמת 2 - חברת יוזמה 1 בע"מ (להלן: "יוזמה") שאותה מנהל הנאשם, הוגש כתב אישום. כתב האישום הוגש בגין עבירה של פגיעה בערך טבע מוגן, עבירה לפי סעיף 33(ג) ו-57(א) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק גנים לאומיים"), ועל תקנה 3(א) לתקנות גנים לאומיים ושמורות טבע (איסור פגיעה בערכי טבע מוגנים), התשמ"ד-1983 (להלן: "תקנות גנים לאומיים").

החלטתי לזכות את הנאשם, באשר לפגיעה בסתוונית היורה וסתוונית ירושלים ולהרשיע את הנאשם בפגיעה בצבי הארץ הישראלי, פגיעה בערך טבע מוגן, עבירה לפי סעיף 33(ג) לחוק גנים לאומיים ותקנה 3(א) לתקנות גנים לאומיים.

לטענת המאשימה, רשות הטבע והגנים (להלן: "המאשימה") ביצע הנאשם עבודות הכשרה וחישוב של קרקע ב"עמק הצבאים" הנמצא בצומת פת בירושלים באמצעות טרקטור. העבודות בוצעו בשטח של כ-30 דונם לצורך הקמת מיזם עסקי חקלאי בשטח העמק (להלן: "האירוע").

המאשימה סוברת שהנאשם ביצע את העבודות בלא היתר ועל אף שביום 4.11.2008 הורה לו פקח של המאשימה לחדול מביצוען בשל פגיעה בערכי טבע מוגנים בעמק, בהם הצבי הארץ הישראלי ופרחי "סתוונית ירושלים" ו"סתוונית היורה".

הפגיעה בצבאים התבטאה בכך שכתוצאה מהעבודות נפגע קרום הקרקע העליון בשטח של כ-30 דונם ונפגעו עשבים חד שנתיים שהם מקור המזון והמסתור העיקרי של הצבאים. כמו כן, העבודות שלוו ברעש ובנוכחות אדם דחקו את

הצבאים לחלקו הצפוני של העמק. בכך גרמו העבודות לצמצום תחום מחייתם של הצבאים ולעקה (stress).

עוד טוענת המאשימה שבמהלך העבודות עקר הנאשם עשרות סתונויות ממין "סתונית היורה" ו"סתונית ירושלים" וגרם למותן.

דין והכרעה

סעיף 33 לחוק גנים לאומיים קובע כי:

33. ...

(ג) לא יפגע אדם בערך טבע מוגן, אלא בהיתר כללי או מיוחד מאת המנהל.

סעיף 57 לחוק גנים לאומיים קובע כי:

57. (א) העובר על הוראה מהוראות סעיפים 25, 33(ג) או (ד), 40 או 52(ב), או העובר על הוראות סעיף 30(ד) וגורם בפגיעתו נזק חמור או בלתי הפיך, דינו - מאסר שלוש שנים.

ותקנה 3(א) לתקנות גנים לאומיים קובע כי:

3. (א) לא יפגע אדם בערך טבע מוגן, אלא לפי היתר מאת המנהל.

מסעיפי החוק עולה שאסור לפגוע בערך טבע מוגן אלא אם נתקבל היתר לכך מאת המנהל.

"ערך טבע מוגן" מוגדר בסעיף 1 לחוק גנים לאומיים כ-"ערך טבע מוגן" - ערך טבע, שלדעת השר יש ערך בשמירתו או סכנה להכחדתו, והוא הכריז עליו, בהתאם להוראות סעיף 33, כערך טבע מוגן".

הצבי הארץ ישראלי, סתונית היורה וסתונית ירושלים הינם ערכי טבע מוגנים.

המאשימה והנאשם אינם חלוקים באשר לעובדות כתב האישום. הנאשם אינו מכחיש את ביצוע עבודות החישוף והכשרת הקרקע באמצעות טרקטור באזור "עמק הצבאים".

באשר להיתר הנדרש לצורך ביצוען של עבודות הפוגעות בערכי טבע מוגנים טוען הנאשם כי השטח בו בוצעה העבודה הוא שטח חקלאי השייך לקיבוצים מעלה החמישה וקריית ענבים. לשטח חקלאי ישנם היתרים כללים מכוחם ניתן לעבד את השטח למטרות חקלאיות. הנאשם ביקש לעבד את השטח למטרות חקלאיות לרווחת תושבי ירושלים ופעל מכוח היתר כללי זה.

כמו כן, טוען הנאשם כי לפי הנחיות עיריית ירושלים על מנת למנוע שריפות יש לנכש צמחייה יבשה. הנאשם טוען שקיבל רשות לעשות שימוש בשטח הזה מאת התושבים והעבודות שביצע היו נחוצות לצורך מניעת שריפות בעקבות השריפות הרבות שהיו במקום.

השטח עליו נמצא היום עמק הצבאים, אשר כונה בעבר עמק פרי-הר, הוחכר בחוזה בין מינהל מקרקעי ישראל לבין אגודת פרי-הר בע"מ והקיבוצים מעלה החמישה וקריית ענבים.

בהסכם שנערך בין הנאשם לבין אגודת פרי-הר - אגודה שיתופית חקלאית בע"מ, קיבוץ מעלה החמישה וקיבוץ קריית ענבים (מסומן נ/14) הוסכם שהנאשם יקים ויתפעל משתלה/חוזה חקלאית אורגנית בשטח שבעמק פרי-הר. בסעיף 4.4.2 לחוזה נכתב שהנאשם אחראי לקבלת ההיתרים הנדרשים לצורך הקמה ותפעול של המשתלה/החוזה:

"צד א' יטפל בעצמו ועל חשבונו בהכנת כל התוכניות לקבלת היתרי הבניה, הרשאות ורישיונות הדרושים לצורך הקמה ותפעול של המשתלה/החוזה".

בעניין זה אף הוסכם בין הצדדים בסעיף 5.5.1 להסכם כי:

"...מוסכם על הצדדים כי אם יורה מינהל מקרקעי ישראל או כל גורם אכיפה אחר, במסגרת סמכותו, על הפסקת הקמתה של המשתלה/החוזה או על איסור השימוש בשטח למטרה שלשמה הוקמה-תבוא התקשרות זו לידי סיום במועד שייקבע להפסקת פעילות המשתלה/החוזה בכל צו חוקי שיוצא כאמור..."

חוק גנים לאומיים דורש קבלת היתר מאת "המנהל" לצורך פגיעה בערכי טבע מוגנים. סעיף 19 לחוק הגנים הלאומיים מגדיר מיהו ה"מנהל" לפיו:

(א) הממשלה, על פי הצעת השר, תמנה את מנהל הרשות (להלן - המנהל).

(ב) המנהל ינהל את הרשות בהתאם לקווי הפעולה והנחיות המליאה, יהא אחראי לביצוע החלטות המליאה וימלא כל תפקיד אחר שהמליאה תטיל עליו.

מנהל רשות הטבע והגנים הלאומיים הוא האחראי על מתן ההיתרים הנדרשים לשם פגיעה בערכי טבע מוגנים, כפי שעולה גם מסעיף 35 לחוק גנים לאומיים הקובע כי: **"רישיון או היתר כללי או מיוחד לפי פרק זה יינתן על ידי המנהל לפי כללים שנקבעו, והוא רשאי לסרב לתיתו, לתת אותו בהגבלות או בתנאים, לבטלו, להתלותו או לשנותו".**

לעניין ההיתר עולה מאמרתו של הנאשם שנגבתה ביום 12.1.2009 בחטיבת הפיקוח והאכיפה של רשות הטבע והגנים (מסומנת ת/3) לפיה:

"...אני בעל הזכויות בשטח שנקרא עמק פריאר קיבלתי יפוי כוח מהקיבוצים מעלה החמישה וקריית ענבים ואגודת פריאר שהם המחזיקים כחוק בשטח ... נכון להיום סגנית בית המשפט המחוזי בירושלים השופטת יהודית צור מאשרת בהחלטתה שהקיבוצים הם בעלי הזכויות כמחזיקים בקרקע בעמק ... וזכותם להגיש תביעות שכנגד נגד המנהל ... אני בעל יפוי כוח מטעם הקיבוצים והאגודה לפעול בשטח בשמם ומטעמם לצורך הקמת חווה חקלאית/גינות קהילתיות ... לפני כשנה פניתי לחברה להגנת הטבע בבקשה לשתף פעולה כדי לשמור על הצבאים ועל ערכי הטבע בעמק נעניתי בהתעלמות מוחלטת. במקביל פניתי אל יובל פלד שכני מרשות הטבע והגנים ... יובל הפנה אותי אל אביתר הכהן מנהל המרחב ברשות. השארתי כמה הודעות מתוך כוונה לשתף פעולה עם ... מה שקשור בערכי הטבע והגנה על הצבאים ... אני מציג בפניך מסמך נוסף ... על

כך שאין צורך בהיתר בניה לעבודות גיבון אותן עשיתי בעמק ... ביקשתי שיתוף פעולה עם הרשות לפני העלייה לשטח מאחר ולא נעניתי התחלתי במיזם לפי הבנתי ייעוץ משפטי שקיבלתי אמרו לי שפעולה של גיבון קהילתי בשטח ציבורי פתוח מותר..."

מאמרתו של הנאשם עולה כי הוא לא קיבל את ההיתר הנדרש על פי החוק על אף שידע שבמקום מצויים ערכי טבע מוגנים, בהם הצבי הארץ ישראלי. הסתמכותו של הנאשם על היתר מאת התושבים, על הנחיות כלליות של העירייה ושל החברה להגנת הטבע ועל היות השטח מיועד לעבודות חקלאיות אינה מהווה היתר לפגיעה בערכי טבע מוגנים.

עוד מוסיף הנאשם בעניין זה שיש לזכותו גם מן הטעם של "אכיפה בררנית", שכן לטענתו, רשויות שונות וביניהן עיריית ירושלים, עשו שורה של עבודות נחרבות ב"עמק הצבאים" באמצעות טרקטורים. עבודות כמו החלפת צנרת ועבודות היישום של תכנית 20000 להפיכת המתחם לפארק לאומי. הנאשם טוען שלא הוצגו בפניו כל היתרים שניתנו לצורך ביצוען של עבודות אלו.

איני מקבל את טענת הנאשם לפיה גופים אחרים פעלו בשטח בלא היתר ולא מצאתי תשתית ראייתית לאכיפה בררנית במקרה דנן. שכן לא הוכח בפני שהגופים האחרים שפעלו בשטח "עמק הצבאים" פעלו באופן הפוגע בערכי הטבע המוגנים שבעמק, ואף אם עשו כן לא הוכח שעשו כן בלא האישור הנדרש על פי החוק.

האם העבודות שביצע הנאשם פגעו בערכי הטבע המוגנים בהם הצבי הארץ ישראלי, סתוונית היורה וסתוונית ירושלים?

סעיף 33(ה) לחוק גנים לאומיים מגדיר מהי "פגיעה" בערך טבע מוגן על פי החוק:

"בסעיף זה - "פגיעה" - לרבות השמדה, הריסה, שבירה, חבלה, קטיפה, עקירה, נטילה, שליה, הרעלה, שינויה של צורה או של תנוחה טבעית של ערך טבע או הפרעה למהלך התפתחותו הטבעית, לרבייתו או לשמירתו".

תחילה נבחן האם היה במעשיו של הנאשם כדי להוות "פגיעה" בצבי הארץ ישראלי על פי הגדרת החוק?

ד"ר מליחי, האקולוג של מחוז מרכז ברשות הטבע והגנים קבע בחוות דעתו מיום 17.11.2008 כי:

"כל פגיעה מכאנית בקרום הקרקע העליון, כדוגמת החישוף שנעשה, פוגעת בעשבים החד שנתיים, אשר אך החלו להציץ, ולמעשה פוגעת במקור מזונם העיקרי של הצבאים. עבודות הכשרת השטח באמצעות כלים מכאניים, המלווה ברעש ונוכחות אדם, דוחקת את הצבאים לחלקו הצפוני של העמק, מצמצמת את תחום מחייתם ויוצרת עקה (stress) היכולה להביא לתשישות, פגיעה בהריון, תחלואה גבוהה ולעיתים אף למוות".

בחוות דעתו מיום ה- 25.11.2008 כתב ד"ר מליחי כי:

"עצם הפגיעה המכאנית בקרום הקרקע העליון, כדוגמת החישוף שנעשה בשטח של כ-30 דונמים, פוגעת בעשבים החד שנתיים, אשר אך החלו להציץ, ולמעשה פוגעת במקור מזונם העיקרי של הצבאים. עבודות הכשרת השטח באמצעות כלים מכאניים, המלווה ברעש ונוכחות אדם, דוחקת את הצבאים לחלקו הצפוני של

העמק, מצמצמת את תחום מחייתו ויוצרת עקה (stress) היכולה להביא לתשישות, פגיעה גבוהה בהריון ולעיתים אף למוות".

אכן, מעדות של ד"ר מליחי בפני בית המשפט עולה שהיו גורמים נוספים שפגעו בצבי הארץ ישראלי בהם צמצום שטח הגידול הטבעי לצורך תשתיות בינוי, טרף של כלבים משוטטים והכבישים באזור: **"...השתתפתי בספירת צבאים בעמק הצבאים...אני זוכר שב-2006 היו 23 פרטים כי השתתפתי בספירה ויש לי דו"ח כתוב...הצבאים במקום התרבו כי היו עופרים אך עם זאת כמותם הלכה והצטמצמה...הגורמים העיקריים להצטמצמות זה אובן בית הגידול הטבעי לטובת תשתיות לבינוי, הפרעות כתוצאה מתשתיות אלה, כלבים משוטטים שטרפו צבאים במקום ואפקט AALY האוכלוסייה הגיעה לגודל מסוים שסיכוייה לשרוד לא היו גבוהים במיוחד...חוסר קישוריות בין אוכלוסיית הצבאים בעמק הצבאים לבין האוכלוסייה הקרובה אליה נחל רפאים כתוצאה מבינוי כביש בגין, אצטדיון טדי וכביש מלחה וכל המרכז המסחרי שם, אלה הסיבות העיקריות".**

(עמ' 44 לפרוטוקול הדיון מיום 6.10.2013).

אולם הגדרת המונח "פגיעה" בסעיף 33 לחוק הגנים הלאומיים אינה דורשת שתהיה זו הפגיעה הבלעדית באותו ערך טבע מוגן ודי ב"ה **הפרעה למהלך התפתחותו הטבעית, לרבייתו או לשמירתו**" של אותו ערך טבע מוגן. במקרה דנן עולה בבירור מחוות הדעת של ד"ר מליחי ומעדותו בפני בית המשפט שפעולות חישוף והכשרת הקרקע באמצעות הטרקטור אותן ביצע הנאשם היוו גורם מפריע להתפתחותו הטבעית, שמירתו ורבייתו של הצבי הישראלי. שכן פעולות אלו פגעו במקור המזון המיטבי ובחלק משטח המסתור של הצבי הארץ ישראלי בעמק הצבאים.

בעניין זה מעיד ד"ר מליחי בפני בית המשפט כי:

"צבאים בכלל וגם בעמק הצבאים יאכלו ירק, כלומר לבלוב של עצים ושיחים יכול לספק מזון לצבאים ... עיקר המזון של הצבאים הוא מעשב חד שנתי וזה בגלל תכולת המים הרבים בעשבים אלו לעומת עלי עצים ונוסף, עלים של עצים מכילים מטבוליטים משניים, כגון טנינים הפוגעים בפיזיולוגיה של הצבי אם הוא מתבסס בעיקר עליהם. פגיעה זו יכולה להביא להפלות של נקבות הרות ולשרידות נמוכה של הצבי...יש מקום לדעה של ד"ר שלמון באכילת עלווה, במקרה של עמק הצבאים מדובר על אכילת עשב שנמצא בשטח ובמקרה של ד"ר שלמון צבאים באזורים דרומיים יותר בהם עונת העשב לא נמשכת 3-4 חודשים סביר שהצבי ישנה את תזונתו ויאכל מהעלווה".

(עמ' 47 לפרוטוקול הדיון מיום 6.4.2014).

מעדותו עולה שעל אף שהצבי הארץ ישראלי יכול התקיים ממזון אחר כמו עלווה של עצים ושיחים, הרי שהמזון המיטבי עבורו הוא בעשבים החד שנתיים. זאת כיוון שתכולת המים שבהם גבוהה והם אינם מכילים מטבוליטים משניים היכולים לפגוע בפיזיולוגיה של הצבי ולגרום להפלות אצל הנקבות. עצם הפגיעה בעשבים החד שנתיים, המזון המיטבי לצבי, מהווה, כאמור, הפרעה למהלך התפתחותו הטבעית של הצבי ולרבייתו.

כך גם באשר לפגיעה בשטח המסתור של הצבי שנגרמה בעקבות חישוף הקרקע. אומנם נכונה טענתו של הנאשם כי

"עמק הצבאים" משתרע על פני שטח של כ-250 דונם, ואילו העבודות שביצע בוצעו על פני כ-30 דונם בלבד. אולם, גם הפגיעה באותם כ-30 דונם שהיוו מקום מחבוא, מסתור והגנה לצבאים הארץ ישראלי מפני טורפים ומפגעים למיניהם מהווה "הפרעה" לשמירתו של הצבי על פי הגדרתה בחוק הגנים הלאומיים.

לאור האמור הנני קובע שהנאשם פגע במעשיו בערך טבע מוגן, הוא הצבי הארץ ישראלי, על פי העבירה הקבועה בסעיף 33(ג) לחוק גנים לאומיים ותקנה 3(א) לתקנות גנים לאומיים.

קעת נבחן האם הנאשם במעשיו פגע גם בסתוונית היורה וסתוונית ירושלים, שהינם גם הם ערכי טבע מוגנים על חוק גנים לאומיים.

באשר לפגיעה בסתווניות כותב ד"ר מליחי בחוות דעתו מיום 25.11.2008 כי:

"לפגיעה הישירה בצומח ובקרקעות עמק הצבאים השפעה המתמשכת על פני השנה כולה, ובחלקה על פני השנים הבאות ... הסתווניות שנעקרו ממקומן, בעודן פורחות, לא ייצרו זרעים לדור הבא, לא יצליחו למלא את אברי האגירה, עקב פגיעה בעלים ובייצור המזון בעזרת תהליך הפוטוסינתזה, ולמעשה מתות סתווניות אלו ללא המשכיות"

בעדותו בפני בית המשפט מסביר ד"ר מליחי כיצד נפגעת הסתוונית וכיצד ניתן לשמור עליה.

"במידה ומוציאים את הסתוונית עם פקעת השורשים שלה מלמטה והאדמה שיושבת סביבה כמו שאנחנו עושים כשפונים אלינו ומבקשים היתר להרחיב את כביש מס' 1. ההעסקה הזאת של הסתוונית מאפשרת את התפתחותה והישרדותה במקום אחר במשך שנים. במקרים בהם חושפים את הקרקע באמצעים מכניים כבדים, בעצם חותכים וחוצים פקעות לשניים, גזר דינה של הסתוונית הוא מוות" (עמ' 56 לפרוטוקול הדיון מיום 6.4.2014).

מעדותו עולה שעל מנת לשמור על הסתוונית מפני פגיעה יש להוציאה מן הקרקע עם הפקעת שלה שהיא עטופה באדמה שסביבה. כשהפקעת נחתכת ונחצית הסתוונית מתה.

ד"ר מליחי העיד בפני בית המשפט שהבחין בפגיעה שנגרמה לסתוונית בסיור שערך ב"עמק הצבאים" ביום 24.11.2008. במהלך הסיור הבחין ד"ר מליחי בפרחי סתוונית היורה וסתוונית ירושלים שנעקרו ממקומם (עמ' 45 לפרוטוקול הדיון מיום 6.4.2014). פעולות החישוף וההכשרה של הקרקע שביצע הנאשם נערכו ביום 7.11.2008. הסיור שערך ד"ר מליחי ב"עמק הצבאים" נערך למעלה משבועיים לאחר שהנאשם ביצע את פעולות החישוף וההכשרה של הקרקע. בהקשר לכך נשאל ד"ר מליחי במהלך עדותו:

"ש. כמה זמן לוקח לסתוונית שנעקרה לנבול"

ת. תלוי באיזה עונה נעקרה ... בנובמבר ... מספר ימים

....

ש. כמה זמן הפרח של הסתוונית חי, כמה זמן פורחת הסתוונית

ת. מספר ימים (עמ' 56 לפרוטוקול הדיון מיום 6.4.2014).

מתשובתו של ד"ר מליחי אנו למדים שהסתוונית פורחת למספר ימים בלבד וסתוונית שנעקרה נובלת תוך מספר ימים בלבד.

דוחות הפעולה שנערכו בעניין הפגיעה של הנאשם ב"עמק הצבאים" נערכו ביום 24.11.2008 וביום 14.12.2008 (מסומנים ת/4, ת/5, ת/6), לאחר הסיור שערכו שם ביום ה-24.11.2008 ד"ר מליחי ויואב גרינברג שהיה פקח של רשות הטבע והגנים באזור ירושלים. תמונות הסתווניות (מסומנות ת/7, ת/8) שצילם יואב גרינברג צולמו במהלך הסיור שנערך למעלה משבועיים לאחר פעולות החישוף והכשרת הקרקע שביצע הנאשם.

הפקח יואב גרינברג מציין בדו"ח הפעולה שערך ביום 24.11.2008 (מסומן ת/4) כי: **"בתאריך 7.11.08 קיבלתי טלפון ... עמיר בלבן ... נסעתי לעמק ודיברתי עם זכריה קהלני והזהרתי אותו שהוא פוגע בערכי טבע מוגנים ובבית הגידול של הצבאים ... ערכי הטבע המוגנים שנפגעו הם: שקד מצוי, סתוונית היורה צבי ארצישראלי ... זכריה לא הרשה לי לצלם את הטרקטור עובד וחושף"**.

גרינברג מציין בדו"ח שנסע לעמק ביום 7.11.2008, בעקבות פנייתו של עמיר בלבן, פקח מתנדב ברשות הטבע והגנים. הוא ציין שהנאשם מנע ממנו לצלם את פעולת החישוף והכשרת הקרקע שביצע באותו יום. בדו"ח כותב גרינברג שערכי הטבע שנפגעו ביום זה כוללים, בין השאר, את סתוונית היורה והצבי הארץ ישראלי. אולם העובדה שהן התמונות והן דוחות הפעולה שמציינים את הפגיעה בסתווניות נערכו לאחר הסיור ב-24.11.2008 ולא ביום האירוע ומיד לאחריו מעלה ספק האם הפגיעה בסתווניות אובחנה כבר ביום האירוע, קרי ב-7.11.2008, או רק לאחר הסיור שנערך ב-24.11.2008.

חיזוק לכך ניתן למצוא בעדותו של יואב גרינברג בפני בית המשפט ממנה עלה כי:

"פעולת החישוף עם הטרקטור פגעו בגן ובפרחים שהיו בגן, בפקעות, את הפגיעה הצלחנו לזהות שבוע-שבועיים אחר כך כשהגעתי עם האקולוג של המחוז, ד"ר יריב מלחי, סיירנו בשטח וזיהינו וצילמנו את הפגיעה בפקעות של סתוונית היורה..." (עמ' 32 לפרוטוקול הדיון מיום 9.10.2013).

גרינברג מציין בעדותו שהפגיעה בסתווניות אובחנה רק בעת הסיור שערך בשטח עם ד"ר מלחי, כלומר ביום ה-24.11.2008.

בעניין זה אוסיף גם שבמכתבו אל יואב גרינברג, עמיר בלבן, שנכח בעת האירועים ביום 3.11.2008 וביום 7.11.2008 (מסומן ת/2) הוא מציין רק את הפגיעה בצבאים ולא את הפגיעה בסתווניות.

מן האמור עולה ספק האם הפגיעה שנגרמה לפרחי סתוונית היורה וסתוונית ירושלים נגרמה בשל מעשי הנאשם או שבמהלך הזמן שחלף בין יום האירוע ליום הסיור גורם אחר הוא שפגע בסתווניות.

אשר על כן, החלטתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מהעבירה של פגיעה בערך טבע מוגן, סתוונית היורה וסתוונית ירושלים ולהרשיע את הנאשמים בעבירה של פגיעה בערך מוגן, הצבי הארצי הישראלי, לפי סעיף 33(ג) לחוק גנים לאומיים ותקנה 3(א) לתקנות גנים לאומיים.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ו, 17 ינואר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יאיר הלר, הנאשם 1 ובא כוחו עו"ד סלביק רודנקו.